

REUNIÓ AMB ELS CONSELLS D'ECONOMIA

El Toro, 4 de novembre de 2017

Abans de res, us don les gràcies per venir a aquesta reunió que té com a finalitat preparar la propera celebració del Dia de l'Església Diocesana i també informar sobre l'economia de la nostra Diòcesi.

El diumenge dia 12 de novembre celebrarem el Dia de l'Església Diocesana. A partir d'aquest any s'avança un diumenge el que venia sent habitual, perquè el Papa Francesc ha establert en el penúltim diumenge del temps ordinari la Jornada Mundial dels Pobres. El lema d'aquest any diu: "*Amb tu, som una gran família*".

La imatge de la família es una de les més belles per expressar el que és l'Església. A la primera carta a Timoteu es diu que l'Església és la "*casa de Déu*" (3, 15), en la qual habita la seva família. Abans de res, cada batejat és fill de Déu, perquè ha estat empeltat en Crist, unit com la sarment al cep. Ja que tenim un "Pare" comú, tots nosaltres podem dir-nos "germans". Tots formem part d'una gran família, la dels fills de Déu, que és l'Església.

Convé recordar-nos això: nosaltres som la "família de Déu" en aquesta terra de Menorca. Cada parròquia o cada comunitat, cada institució eclesial, és un membre de la família. "Cristià" és el meu nom. "De Menorca" és el meu cognom de família. Form part de la família de cristians que invoquen el nom de Déu en aquesta illa; som membre de la Diòcesi de Menorca.

La Jornada de l'Església Diocesana ens permet cada any recordar aquesta realitat Cada membre de la família és important i ha de contribuir al fet que aquesta família creixi. La nostra Església de Menorca no existeix per si mateixa, sinó per a fer present Jesucrist. Amb els nostres braços i amb la força de l'Esperit, podrem créixer en la missió, l'amor als pobres i l'acostament a totes les persones, també als qui ens rebutgen. En aquest dia se'ns recorda a més la importància de ser generosos amb la família diocesana, perquè es puguin sostenir totes les obres que realitza.

Després ens presentaran els materials per a aquesta Jornada, que és habitual en les nostres Diòcesis i que contribueix en gran manera a augmentar el sentit de pertinença a l'Església i també per a conscienciar els cristians de la necessitat que l'Església s'autofinanci.

En aquest matí se'ns presentaran també els comptes de la Diòcesi. Ho farà Santiago Faner que, com sabeu, va ser el nostre ecònom fins al passat dia 9 d'octubre. Aprofit per donar-li les gràcies davant vostre per tota la bona feina que ha realitzat. Està també amb nosaltres Joan Mir qui, després de 12 anys com a director de Càritas Diocesana, passa ara a fer-se càrrec de l'economia de la Diòcesi. Li estic també molt

agraït per acceptar aquest càrrec, amb el qual col·labora amb el meu ministeri com a Bisbe de Menorca.

Em sembla molt bé aquest costum de presentar els comptes de la nostra Diòcesi, perquè crec que la nostra Església ha de créixer en transparència, informant sobre els doblers que gestiona. En el Codi de Dret Canònic, l'Església estableix que "els administradors rendeixin compte dels béns que el fidels l'hi ofereixen" (c. 1287, 2). Això val per al nostre Bisbat i per a totes les parròquies i entitats de l'Església: hem d'informar als fidels dels nostres comptes i fer-ho cada vegada amb més claredat.

Vull acabar donant-vos les gràcies per la feina que feis a les vostres parròquies al servei de l'economia. Aquest treball sol ser més inadvertit i no sol ser tan reconegut com el que fan altres persones en l'Església (com catequistes o Càritas). Però és un servei molt important, perquè una bona administració garanteix que les altres accions de la parròquia es puguin realitzar. A l'Església l'economia està sempre al servei de l'evangelització. Si tenim cura i ens preocupem pels doblers no és per acumular riquesa sinó per servir millor les accions pastorals de les nostres parròquies o de la Diòcesi. Gràcies per aquest treball, perquè em consta -també per experiència- que tenir un laic responsable al qual confiar l'economia d'una parròquia és una gran sort i permet al sacerdot dedicar-se a les accions que són més pròpies del seu estat.

REUNIÓN CON LOS CONSEJOS DE ECONOMÍA

Monte Toro, 4 de noviembre de 2017

Ante todo, os doy las gracias por venir a esta reunión que tiene como finalidad preparar la próxima celebración del Día de la Iglesia Diocesana y también informar sobre la economía de nuestra Diócesis.

El domingo día 12 de noviembre celebraremos el Día de la Iglesia Diocesana. A partir de este año se adelanta un domingo sobre el que venía siendo habitual, porque el Papa Francisco ha establecido en el penúltimo domingo del tiempo ordinario la Jornada Mundial de los Pobres. El lema de este año dice: "Amb tu, som una gran família".

La imatge de la família es una de les més belles per expressar el que és l'Església. A la primera carta a Timoteu es diu que l'Església és la "*casa de Déu*" (3, 15), en la qual habita la seva família. Abans de res, cada batejat és fill de Déu, perquè ha estat empeltat en Crist, unit com la sarment al cep. Ja que tenim un "Pare" comú, tots nosaltres podem dir-nos "germans". Tots formem part d'una gran família, la dels fills de Déu, que és l'Església.

Convé recordar-nos això: nosaltres som la "família de Déu" en aquesta terra de Menorca. Cada parròquia o cada comunitat, cada institució eclesial, és un membre de la família. "Cristià" és el meu nom. "De Menorca" és el meu cognom de família. Form part de la família de cristians que invoquen el nom de Déu en aquesta illa; som membre de la Diòcesi de Menorca.

La Jornada de l'Església Diocesana ens permet cada any recordar aquesta realitat Cada membre de la família és important i ha de contribuir al fet que aquesta família creixi. La nostra Església de Menorca no existeix per si mateixa, sinó per a fer present Jesucrist. Amb els nostres braços i amb la força de l'Esperit, podrem créixer en la missió, l'amor als pobres i l'acostament a totes les persones, també als qui ens rebutgen. En aquest dia se'ns recorda a més la importància de ser generosos amb la família diocesana, perquè es puguin sostenir totes les obres que realitza.

Después nos presentarán los materiales para esta Jornada, que viene siendo habitual en nuestras Diócesis y que contribuye grandemente tanto a acrecentar el sentido de pertenencia a la Iglesia como a concienciar a los cristianos de la necesidad de que la Iglesia se autofinancie.

En esta mañana se nos presentarán también las cuentas de la Diócesis. Lo hará Santiago Faner que, como sabéis, fue nuestro ecónomo hasta el pasado día 9 de octubre. Aprovecho para darle las gracias ante vosotros por todo el buen trabajo que ha realizado. Está también con nosotros Joan Mir quien, después de 12 años como director de Cáritas Diocesana, pasa ahora a hacerse cargo de la economía de la Diócesis. Le estoy también muy agradecido por aceptar este cargo, con el que colabora con mi ministerio como Obispo de Menorca.

Me parece muy bien esta costumbre de presentar las cuentas de nuestra Diócesis, porque creo que nuestra Iglesia debe crecer en transparencia, informando sobre el dinero que gestiona. En el código de derecho, la Iglesia establece que "los administradores rindan cuenta a los fieles de

los bienes que estos entregan a la Iglesia” (c. 1287, 2). Esto vale para nuestro Obispado y para todas las parroquias y entidades de la Iglesia: debemos informar a los fieles de nuestras cuentas y hacerlo cada vez con mayor claridad.

Quiero acabar dándoos las gracias por el trabajo que realizáis en vuestras parroquias al servicio de la economía. Este trabajo suele ser más oscuro y no suele ser tan reconocido como el que realizan otras personas en la Iglesia (como catequistas o Cáritas). Pero es un servicio muy importante, porque una buena administración garantiza que las demás acciones de la parroquia se puedan realizar. En la Iglesia la economía está siempre al servicio de la evangelización. Si cuidamos y nos preocupamos por los dineros no es para acumular riqueza sino para servir mejor las acciones pastorales de nuestras parroquias o de la Diócesis. Gracias por este trabajo, pues me consta –también por experiencia- que tener un laico responsable al que confiarle la economía de una parroquia es una gran suerte y permite al sacerdote dedicarse a las acciones que son más propias de su estado.